

Voorontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 18, 19, 157 en 218 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie

Memorie van toelichting

1. Algemene toelichting

a. Achtergrond.

In 2014 startte de Europese Commissie een onderzoek naar de financiering van de VRT in het kader van een ex-post-monitoring-oefening. Dit leidde – na tal van onderhandelingen en uitgewisselde correspondentie – tot een definitieve goedkeuring van het kader rond de VRT onder voorwaarde van enkele aanpassingen aan het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie ('hierna mediadecreet'), de lopende beheersovereenkomst 2016-2020 en het kader Merchandising en Nevenactiviteiten van de VRT.

Voorliggend decreet geeft uitvoering aan deze onderhandelingen en conclusie.

Verder worden via dit decreet nog twee taalkundig-juridische correcties doorgevoerd aan het mediadecreet: de eerste betreft een terminologische wijziging in artikel 157 ten gevolge van een aanpassing in de op stapel staande aanpassing van de Europese audiovisuele mediadienstenrichtlijn, ten tweede de expliciete toewijzing van de taken zoals bepaald in artikel 157 aan de algemene kamer van de Vlaamse Regulator voor de Media

b. Advies van de sectorraad Media

De sectorraad Media uitte een bezorgdheid dat het niet mogelijk mag zijn dat bepaalde partijen zich zouden onttrekken aan verplichtingen door zich bijvoorbeeld niet in een lidstaat van de EU te vestigen. Er wordt op gewezen dat een omroep die zich buiten de EU vestigt om aan de verplichting te ontsnappen, zich ook buiten het recht van doorgifte tussen de EU lidstaten en de Vlaamse Regulator voor de Media kan aan dienstenverdelers die deze omroep willen doorgeven, voorafgaand voorwaarden opleggen voor deze doorgifte.

De sectorraad Media heeft voor de rest geen verdere opmerkingen en adviseert positief.

c. Advies van de Raad van State

De Raad van State formuleerde in het advies nummer 64649 van 11 december twee kleine taalkundige opmerkingen in respectievelijk artikel 2 en 3 naar aanleiding van het onderzoek van de tekst – opmerkingen die gevolgd werden en die leidden tot tekstaanpassing – maar formuleerde voor de rest geen bezwaren of bedenkingen.

2. Artikelsgewijze commentaar

Art. 1. Dit artikel behoeft geen toelichting

Artikel 2. In het kader van de transparantie naar de markt toe over welke grondslagen in overweging genomen werden om een nieuwe dienst al dan niet

goed te keuren of af te keuren, vroeg de Europese Commissie hierover het gemotiveerde besluit (in casu de nota aan de Vlaamse Regering met de motivering) actief openbaar te maken.

Artikel 3. De Europese Commissie was en is van mening dat naast het voorleggen van de nieuwe beheersovereenkomst aan de Vlaamse Regering, de VRT tevens een visietekst moet voorleggen aan de Vlaamse Regering die op haar beurt zal worden voorgelegd aan de sectorraad Media van de SARC in het licht van haar te verstrekken advies bedoeld in artikel 20 van het mediadecreet.

Artikel 4. Door artikel 13 van het decreet van 29 juni 2018 houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie wordt artikel 157 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: mediadecreet) vervangen.

Het nieuwe artikel 157 van het mediadecreet zet artikel 13 van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten (hierna: AVMD-richtlijn) om door niet-lineaire televisieomroeporganisaties te verplichten bij te dragen aan de promotie van Europese audiovisuele werken.

De decreetgever heeft ervoor gekozen om artikel 13 van de AVMD-richtlijn om te zetten nog voordat deze richtlijn formeel is goedgekeurd. Dat sluit niet uit dat er nog wijzigingen aan de richtlijn kunnen worden aangebracht, na goedkeuring van de Vlaamse omzettingbepaling. Dat is gebeurd met artikel 13 van de AVMD-richtlijn waardoor ook het nieuwe artikel 157 van het mediadecreet terug zal moeten worden aangepast.

Het tweede lid van artikel 13 van de AVMD-richtlijn, in de versie waarover Raad en Parlement in juni 2018 een politiek akkoord bereikten, bepaalt dat lidstaten investeringsverplichtingen kunnen opleggen aan aanbieders van mediadiensten die hun diensten richten op hun grondgebied maar die *gevestigd* zijn in een andere lidstaat ("*established in other Member States*"). In de verschillende taalversies die in juli 2018 aan de lidstaten werden bezorgd voor juridische-linguïstische controle bepaalt datzelfde artikel echter dat lidstaten investeringsverplichtingen kunnen opleggen aan aanbieders van mediadiensten die hun diensten richten op hun grondgebied maar die onder de *bevoegdheid* van een andere lidstaat vallen ("*under the jurisdiction of other Member States*"). En in de verschillende taalversies die werden bezorgd voor bespreking op een juristen-linguïsten vergadering die plaatsvond op vrijdag 14 september 2018 was terug sprake van "vestiging" i.p.v. "bevoegdheid". Op de vergadering van 14 september 2018 werd door het Europees Parlement benadrukt dat de versie waarover in juni een politiek akkoord werd bereikt tussen de EU-instellingen, en waarin dus sprake is van "vestiging" in plaats van "bevoegdheid", de enige juiste is.

Artikel 157, paragraaf 4, van het mediadecreet, zoals gewijzigd door het decreet van 29 juni 2018, bepaalt echter:

§4. De bepalingen van paragrafen 2 en 3 zijn ook van toepassing op niet-lineaire televisieomroeporganisaties die onder de bevoegdheid vallen van een lidstaat van de Europese Unie en niet-lineaire televisiediensten aanbieden die gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap."

Het verschil tussen "vestiging" en "bevoegdheid" wordt duidelijk in artikel 2 van de AVMD-richtlijn dat bepaalt wanneer een aanbieder van mediadiensten is gevestigd in een lidstaat (bv. plaats van hoofdzetel, plaats van tewerkstelling personeel, plaats waar redactionele beslissingen worden genomen, ...) en bijgevolg onder de bevoegdheid van die lidstaat valt. Dat artikel bepaalt echter ook dat aanbieders van mediadiensten die niet zijn gevestigd in een lidstaat toch onder de

bevoegdheid van een lidstaat vallen wanneer ze een satelliet uplink gebruiken in een lidstaat of gebruik maken van satellietcapaciteit van een lidstaat.

Dat betekent bijvoorbeeld dat aanbieders van mediadiensten die post-brexiteerend in het Verenigd Koninkrijk zijn gevestigd (dus buiten de Europese Unie) en bv. een satelliet uplink hebben in Luxemburg of Frankrijk, of gebruik maken van Luxemburgse of Franse satellietcapaciteit, niet meer gevestigd zijn in een EU-lidstaat, maar wel nog onder de bevoegdheid van een lidstaat vallen, i.c. Luxemburg of Frankrijk. Voor artikel 13 van de AVMD-richtlijn betekent dit echter dat lidstaten geen investeringsverplichtingen kunnen opleggen aan dergelijke aanbieders van mediadiensten omdat ze niet in die lidstaat zijn gevestigd.

M.a.w. "bevoegdheid" gaat verder dan "vestiging" en het politieke akkoord tussen de EU-instellingen over de nieuwe AVMD-richtlijn opteert voor het minst verregaande.

Dat heeft tot gevolg dat het nieuwe artikel 157 van het mediadecreet moet worden gewijzigd om te beantwoorden aan het nieuwe artikel 13 van de AVMD-richtlijn. Dit artikel wijzigt artikel 157 van het mediadecreet, zoals het is vervangen door het decreet van 29 juni 2018, zodat het artikel 13 van de AVMD-richtlijn correct omzet.

Artikel 5. Door artikel 13 van het decreet van 29 juni 2018 houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie wordt artikel 157 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: mediadecreet) vervangen.

Het nieuwe artikel 157 van het mediadecreet zet artikel 13 van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten om door niet-lineaire televisieomroeporganisaties te verplichten bij te dragen aan de promotie van Europese audiovisuele werken.

De niet-lineaire televisieomroeporganisaties dragen hieraan bij door:

- 1) minstens 30% van hun catalogi te reserveren voor Europese producties en hieraan de nodige aandacht te besteden;
- 2) deel te nemen aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken door ofwel rechtstreeks te investeren in dergelijke werken of door een gelijkwaardige bijdrage te storten op rekening van het Vlaams Audiovisueel Fonds.

De deelname aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken door de niet-lineaire televisieomroeporganisaties is verder uitgewerkt in het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken. Zowel in artikel 157 van het mediadecreet als in het uitvoeringsbesluit zijn taken vastgelegd voor de algemene kamer van de Vlaamse Regulator voor de Media.

Artikel 218, paragraaf 2, van het mediadecreet somt de taken van de algemene kamer van de VRM op. In dat artikel is echter nog geen verwijzing opgenomen naar artikel 157 van het mediadecreet en naar de uitvoeringsbesluiten in uitvoering van dat artikel. Opdat de Vlaamse Regulator voor de Media zijn taken omschreven in en/of voortvloeiend uit artikel 157 van het Mediadecreet en uit de besluiten in uitvoering van dat artikel, kan uitvoeren, is een verwijzing hiernaar in artikel 218, paragraaf 2, van het mediadecreet nodig.

Dit artikel neemt in artikel 218, paragraaf 2, van het mediadecreet een verwijzing op naar artikel 157 van het mediadecreet en naar de besluiten in uitvoering van dat artikel.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ